

de Meeûsplantsoen, 1 Bus 8
1040 BRUSSEL

9625/S5/FS

MEDEDELING Nr. P.1

BETREFT : Koninklijke besluiten van 14 en 15 mei 1985 betreffende de
pensioenfondsen.

Het koninklijk besluit van 14 mei 1985 tot toepassing op de private
voorzorgsinstellingen van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle
der verzekeringsondernemingen en het koninklijk besluit van 15 mei 1985
betreffende de activiteiten van de private verzorgsinstellingen (Belgisch
Staatsblad van 7 juni 1985) werden van kracht op 1 januari 1986.

Het is de bedoeling met deze mededeling aan de pensioenfondsen toelichting
te verstrekken over de te vervullen administratieve formaliteiten, de
tijdslimieten, de overgangsbepalingen. Ook worden het toepassingsgebied en
sommige bepalingen van de reglementering verduidelijkt op grond van de
vragen die aan de Controledienst werden gesteld.

In deze mededeling kunnen echter niet alle bijzondere gevallen worden
behandeld. Zij zullen worden besproken met de betrokken ondernemingen.
Na onderzoek van de inschrijvingsdossiers zal de Controledienst een vol-
gende mededeling opstellen met het oog op het indienen van de toelatings-
aanvraag. Die aanvraag moet worden ingediend vóór 1.1.1987.

1. TOEPASSINGSGEBIED VAN DE REGLEMENTERING EN ROL VAN HET PENSIOENFONDS.

1.1. Het criterium : Pensioenstelsel ontstaan uit privé-initiatief.

De reglementering is van TOEPASSING op "de private verzorgsinstellingen
wier hoofdbedrijvigheid erin bestaat verbintenissen aan te gaan waarvan de
uitvoering afhangt van de menselijke levensduur, opgericht als vereniging
zonder winst oogmerken en degene die in de schoot van private bedrijven
opgericht werden en bij het van kracht worden van dit artikel bestonden".
(Art. 2, §3, 6° van de wet van 9 juli 1975).

In de reglementering worden die instellingen "pensioenfondsen" genoemd.

Uit de parlementaire werkzaamheden kan worden opgemaakt dat het alleen om
"ondernemingspensioenfondsen" gaat, wat in de twee besluiten, met name in
de begripsomschrijving van verzorgsactiviteit, wordt bevestigd ("uitvoeren
van verbintenissen afhankelijk van de menselijke levensduur aangegaan ten
voordele van het personeel van één of meer werkgevers").

Uit de parlementaire werkzaamheden kan eveneens worden afgeleid dat de wetgever het overheidstoezicht wou organiseren op de pensioenregelingen ontsproten aan het privé-initiatief waaruit voor het personeel van ondernemingen rechten voortvloeien, om het even of die rechten nu juridisch steunen op een verzekeringscontract (groepsverzekering) dan wel op een bepaling uit het arbeidsreglement of de -overeenkomst. In die optiek is het voor de toepasselijkheid van de controle evenmin van belang een onderscheid te maken tussen de door de werkgever of de werknemers gestijfde stelsels.

Het criterium voor de toepassing van de controlereglementering is dus het bestaan van een pensioenregeling waaruit rechten voor de werknemers of de begunstigten voortvloeien.

De uiteindelijke waarde van die rechten of het feit dat ze slechts later (eventueel onder bepaalde voorwaarden) afdwingbaar worden, speelt geen rol.

De vraag of de "voorzorgsinstelling" al dan niet de juridische en technische kenmerken vertoont van de verzekering is in die optiek van geen belang.

Ook moet het woord "instelling" in de ruimste zin worden begrepen. Zodra een pensioenplan wordt opgesteld heeft men te maken met een instelling. Als zodanig worden naast de autonome pensioenfondsen ook de pensioenstelsels beoogd die betalen langs "algemene kosten".

Uit wat voorafgaat kan worden afgeleid dat alleen de occasionele, niet-stelselmatige toekenning van pensioenvoordelen buiten het toepassingsgebied valt.

In de reglementering (art. 1 van het K.B. van 14 mei 1985 en art. 4 van het K.B. van 15 mei 1985) wordt de voorzorgsactiviteit omschreven als "de activiteit die bestaat in het uitvoeren van verbintenissen afhankelijk van de menselijke levensduur".

Beoogd worden dus de stelsels die voordelen toekennen ingeval de deelnemer in leven is op de (in het reglement bepaalde) pensioenleeftijd en/of ingeval de deelnemer overlijdt.

In beide artikelen wordt bepaald dat de voorzorgsactiviteit naast die hoofdvoordelen ook nog bijkomende voordelen van forfaitaire aard mag omvatten in geval van overlijden door ongeval of in geval van invaliditeit.

1.2. Rol van het pensioenfonds.

Die begripsomschrijving houdt in dat de "voorzorgsinstelling" ("het pensioenfonds") niet los kan gezien worden van de verhouding werkgever-werknemer-pensioenfonds (en hun respectieve verbintenissen).

Het pensioenstelsel komt tot stand binnen de verhouding werkgever-werknemer.

De rol van het pensioenfonds, zoals die van de groepsverzekeraar, bestaat in het UITVOEREN van het voorzorgstelsel en dus van verbintenissen die door de onderneming werden opgenomen en in een pensioenreglement moeten worden gebundeld.

Naargelang de uitgewerkte regeling zal het pensioenfonds de verbintenis op zich nemen hetzij de bij hem gestorte gelden zo goed mogelijk te beheren met het oog op de uitvoering van het pensioenplan (1ste geval) hetzij met de gestorte gelden een bepaald resultaat te verwezenlijken, nl. tegen bepaalde stortingen, bepaalde prestaties te waarborgen (2de geval). Aldus onderscheidt men de pensioenfondsen die middelverbintenissen aangaan (de meerderheid van de bekende gevallen) van de pensioenfondsen die resultaatverbintenissen opnemen.

Het toepassingsgebied omvat beide soorten van pensioenfondsen, die beide - zij het op een verschillende wijze - instaan voor de uitvoering van de pensioenverbintenissen aangeaan door de onderneming.

Onder voorbehoud van de overgangsbepalingen mag de rol van het pensioenfonds niet meer worden beperkt tot lasthebber van de onderneming voor beheer of betaling van de pensioenen. Het pensioenfonds voert een zelfstandig beheer, neemt zelf verbintenissen op en de deelnemers en begunstigen moeten eigen rechten kunnen doen gelden tegen het pensioenfonds.

1.3. Sommige beperkte voordelen.

De verzorgingsactiviteit heeft in hoofdzaak tot doel aan de deelnemers een rustpensioen of aan hun rechthebbenden een overlevingspensioen te kunnen betalen en eventueel een vergoeding in geval van invaliditeit. De reglementering is niet van toepassing op de beperkte voordelen toegekend in geval van overlijden (b.v. vergoeding voor begrafeniskosten), in geval van arbeidsongeschiktheid (betaling van het loon gedurende enkele maanden), in geval van hospitalisatie enz. De Controledienst zal ieder geval afzonderlijk onderzoeken.

1.4. Verzekering.

In de mate dat de uitvoering van het pensioen- of verzorgstelsel is uitbesteed aan een verzekeraar die rechtstreeks de voordelen uitbetaalt aan de deelnemers of hun rechthebbenden, die als begunstigen worden aangeduid in de verzekeringsovereenkomst, zijn de K.B.'s uiteraard niet van toepassing. Het toezicht gebeurt dan in hoofde van de verzekeraar(s).

1.5. Brugpensioen.

Het stelsel van een conventioneel brugpensioen krachtens hetwelk de werkgever tot aan de pensioenleeftijd vergoedingen toekent tot aanvulling van de (verhoogde) werkloosheidsvergoeding, wordt in beginsel door de controlereglementering niet beoogd. Het toezicht wordt tot die stelsels uitgebreid wanneer de betaling van de vergoedingen ten laste van het pensioenfonds wordt gelegd tegen betaling van een dotatie door de werkgever.

Daarenboven valt het toekennen van bijkomende vergoedingen aan de bruggepensioneerden na de pensioenleeftijd (om de vermindering van hun pensioen te compenseren) wel binnen het toepassingsgebied.

2. JURIDISCHE VERPLICHTINGEN

2.1. Rechtsvorm en statuten.

Conform art. 7 van het K.B. d.d. 14/5/85, dat verwijst naar art. 9 § 2 van de Controlewet, dient een pensioenfonds voor zijn verzorgingsactiviteit in België te worden opgericht onder de vorm van een v.z.w. of van een onderlinge verzekeringsvereniging.

De binnen een onderneming opgerichte verzorgingsinstellingen moeten vóór 7 juni 1986 (één jaar na de bekendmaking van de K.B.'s) één van beide vormen aannemen. Gezien de wachttijden bij het Belgisch Staatsblad volstaat het de bekendmaking van de oprichting en de statuten aan te vragen vóór die datum.

Voor de interne pensioenfonds die krachtens de overgangsmaatregelen (zie verder nr. 5.2.2.) vrijgesteld zijn van de verplichting provisies te berekenen, te boeken en te dekken voor de werknemers in dienst of gepensioneerd op 1.1.86 en die verplichting evenmin in de toekomst zullen hebben voor toekomstige werknemers, heeft de oprichting van een afzonderlijke rechtspersoon geen zin meer. Dit is b.v. het geval indien in de toekomst voor de nieuwe werknemers wordt overgeschakeld naar een (groeps-) verzekering.

Die pensioenfonds blijven wel onderworpen aan de andere verplichtingen, met uitzondering van de verplichting een erkende commissaris aan te duiden.

Hierbij kan eveneens worden opgemerkt dat wanneer een pensioenfonds wordt omgevormd in een captieve vennootschap, het niet meer als een pensioenfonds maar als een verzekeringsonderneming zal beschouwd worden zodat de regeling van deze K.B.'s niet van toepassing is.

Het maatschappelijk doel van het pensioenfonds moet beperkt worden tot de verzorgingsactiviteit.

De statuten mogen verder geen bepalingen bevatten die nadelig zijn voor de deelnemers of de begunstigen. Uiteraard moeten zij overeenstemmen met het pensioenreglement en o.m. met de rol van het pensioenfonds (zie boven nr. 1.3.).

Vanzelfsprekend moeten de statuten ook de andere toepasselijke wetgevingen eerbiedigen zoals de wet van 27 juni 1921 voor de v.z.w., het sociaal recht inzake het beheer van de fondsen.

2.2. Het pensioenreglement.

Het pensioenreglement bepaalt de rechten en verplichtingen van de werkgever en de werknemers met betrekking tot de verzorgingsactiviteit van het pensioenfonds. Dat reglement, evenals de latere wijzigingen moeten ter goedkeuring aan de Controledienst worden voorgelegd.

De wijzigingen worden geacht te zijn goedgekeurd indien de Controledienst niet heeft gereageerd binnen de maand na de mededeling ervan.

De Controledienst zal in een latere mededeling in detail terugkomen op de voorschriften inzake dat reglement (artikelen 11 tot 18 en 24 van het K.B. van 15 mei 1985).

Het is niettemin wenselijk gebleken nu reeds de aandacht te vestigen op het onderscheid tussen de verplichtingen van de werkgever en het pensioenfonds, de verworven voordelen en de vaststelling van de bijdragen.

2.2.1. Verbintenissen van de werkgever en van het pensioenfonds.

De reglementering maakt een onderscheid tussen resultaat- en middelverbintenissen die door het pensioenfonds worden opgenomen (zie boven nr. 1.2.). Dit blijkt ook uit de begripsomschrijving in de bijlage bij het K.B. van 15 mei 1985.

De aard van de verbintenissen van de werkgever zelf (te bereiken prestaties, vastgelegde dotaties ...) is voor dat onderscheid van geen belang.

Het pensioenfonds met resultaatverbintenis waarborgt de prestaties tegen bepaalde stortingen. In beginsel moet de werkgever niet bijpassen in geval van tekort. Daarop is één uitzondering namelijk indien het tekort voortvloeit uit de vermindering van het wettelijk pensioen waarmee in de te bereiken prestaties werd rekening gehouden (geval bedoeld in artikel 17 van het K.B. van 15 mei 1985).

Het spreekt vanzelf dat het pensioenreglement duidelijk de omvang en de aard van de onderscheiden verplichtingen van de drie betrokken partijen (werkgever - deelnemer - pensioenfonds) moet weergeven.

2.2.2. Verworven voordelen.

Artikel 14 van het K.B. van 15 mei 1985 schrijft voor dat het pensioenreglement de prestaties bepaalt waarop de deelnemers en de begunstigen aanspraak kunnen hebben alsmede de regelen volgens dewelke de verworven prestaties op ieder ogenblik kunnen worden bepaald.

Die verworven prestaties mogen niet lager zijn dan de gekapitaliseerde waarde van het niet voor de dekking van het risico verbruikte deel van de bijdragen berekend met een rentevoet van 0,0475. Dit absoluut minimum geldt voor elk pensioenstelsel (met of zonder te bereiken prestaties) wat ook de aard moge zijn van de verbintenissen die het pensioenfonds heeft opgenomen.

2.2.3. Facultatieve bijdragen.

De vaststelling van de bijdragen van de aangeslotenen kan niet, zelfs binnen bepaalde grenzen, aan het oordeel van de aangeslotenen worden overgelaten ; ze dienen op dezelfde wijze vastgesteld te worden voor alle deelnemers of voor alle deelnemers van eenzelfde categorie van werknemers.

De aangeslotenen met een onvolledige loopbaan kunnen evenwel, indien het reglement dat toelaat, bijdragen storten tot aanvulling van deze die in het reglement bepaald werden. Die regel bepaald in art. 18 vestigt de absolute grens van de bijdragen die de aangeslotenen facultatief kunnen storten.

3. FINANCIËLE VOORWAARDEN

3.1. Technische provisies.

Krachtens artikel 16 van de wet van 9 juli 1975 moeten de pensioenfondsen de verplichtingen, die op hen rusten voor de uitvoering van de verzorgingsverbindenissen, berekenen en boeken.

Voor de berekening van die technische provisies gebruiken de pensioenfondsen de technische grondslagen die ze hebben neergelegd in hun financieringsplan (goed te keuren door de Controledienst).

De reglementering bepaalt echter dat die provisie niet lager mag zijn dan een minimumprovisie die functie is van het gekozen pensioenstelsel (te bereiken prestaties of vastgelegde middelen) en van de aard van de verbintenis van het pensioenfonds.

Drie gevallen moeten worden onderscheiden :

- a. het reglement bepaalt geen te bereiken prestaties in geval van leven van de deelnemers op de pensioenleeftijd. In dat geval mogen de provisies niet lager zijn dan het gedeelte van de gestorte gelden dat niet werd verbruikt voor de dekking van het risico, gekapitaliseerd met de rentevoet van de "return". Dit is het netto-rendement van de activa van het pensioenfonds gevormd door de opbrengsten (interesten en dividenden), minder- en meerwaarden, na aftrek van de beheerskosten (art. 23, K.B. van 15 mei 1985).

Eén correctie : die minimumprovisie mag niet lager zijn dan de actuele waarde van de verworven prestaties (art. 14 van het K.B. van 15 mei 1985).

- b. het reglement bepaalt te bereiken prestaties, in geval van leven van de deelnemers op de pensioenleeftijd.

In dat geval is de minimumprovisie de som van de actuele waarde van de lopende renten en van de breukdelen van de te vormen voordelen (kapitalen, renten).

De berekeningswijze van die provisie wordt opgelegd in de artikelen 20 en 21.

Twee correcties mogelijk :

- de aldus bekomen minimumprovisie mag niet lager zijn dan de actuele waarde van de verworven prestaties.
- de minimumprovisie moet worden verhoogd indien het reglement uitkering onder de vorm van kapitaal toestaat en de rentevoet voor de berekening van de actuele waarde van de rente lager is dan de rentevoet gebruikt voor de berekening van de provisies.

Uitzonderlijke verhogingen mogen worden gespreid (art. 22).

- c. het pensioenfonds met resultaatverbintenis (art. 25 tot 29).

De provisie mag niet lager zijn dan de som van de wiskundige inventarisreserve berekend met de technische grondslagen van de tarifiering.

Zulks geldt als bijkomende voorwaarde bij de minima zoals beschreven onder a en b. Dit wil zeggen dat berekeningen bedoeld onder a en b geschieden met de voor de tarifiering gebruikte grondslagen.

De minimumprovisie is m.a.w. slechts een reglementair minimum. Het is dus geenszins zo dat het fonds slechts over dat minimum moet beschikken ; het peil van de technische provisies is immers functie van de grondslagen weerhouden in het financieringsplan en van de stortingen uitgevoerd in toepassing van het reglement.

3.2. De dekkingswaarden

De technische provisies moeten op elk ogenblik gedekt zijn door gelijkwaardige activa die het pensioenfonds in volle eigendom toebehoren en in het bijzonder toegewezen zijn als waarborg van de verplichtingen die voortvloeien uit de verzorgingsverbintenissen.

Het is niet overbodig te benadrukken dat die dekking vereist wordt voor het geheel van de provisies en niet alleen voor de minimumprovisie.

Artikel 8 van het K.B. van 15 mei 1985 bevat een aantal beleggingsvoorschriften waaraan die waarden moeten beantwoorden.

Zo zijn b.v. beleggingen in goud verboden als grondstof of als baar geld (goudstaven en -stukken).

Beleggingen in vreemde valuta (met inbegrip van de ECU) zijn toegelaten mits die valuta convertibel zijn. De aandacht wordt erop gevestigd dat die beleggingen eveneens en tegelijk moeten beantwoorden aan de oogmerken van veiligheid, rendement en liquiditeit.

Beleggingen in een vreemde munt worden op die gronden niet aangenomen, onder meer indien die munt onderworpen is aan transfertbeperkingen, of indien de beleggingen in die munt gereguleerd zijn, of indien die munt om politieke redenen minder stabiel is. Tenslotte kan de Controledienst zich verzetten tegen het behoud van beleggingen die geen voldoende waarborgen meer bieden.

Aandelen en obligaties uitgegeven door eenzelfde onderneming worden als twee verschillende categorieën van waarden beschouwd, terwijl aandelen van dezelfde onderneming van een verschillend type of uitgegeven op verschillende tijdstippen als één beleggingscategorie worden aangenomen. Hetzelfde geldt voor de obligaties.

Die dekkingswaarden moeten gewaardeerd worden met de waarderingsregels van art. 8 § 4. De wisselkoersen waarvan sprake in die § zijn de officiële koersen van de vrije wisselmarkt.

3.3. De solvabiliteitsmarge

3.3.1. Begripsomschrijving

Alleen de pensioenfonds die de risico's overlijden en invaliditeit zelf dragen, moeten een solvabiliteitsmarge samenstellen, ten einde het hoofd te kunnen bieden aan de mogelijke gevolgen van de dekking van die risico's.

De solvabiliteitsmarge komt overeen met het deel van het vermogen van het pensioenfonds dat niet dient tot dekking van enige voorzienbare verplichting, na aftrek van de onlichamelijke bestanddelen die niet te gelde kunnen gemaakt worden.

Derhalve kunnen reserves voor toekomstige dotaties deel uitmaken van de solvabiliteitsmarge.

Om uit te maken welk deel van het vermogen niet dient tot dekking van de verplichtingen moet rekening worden gehouden met het geheel van de technische provisies en niet alleen met de minimumprovisie.

3.3.2. Berekening van de samen te stellen solvabiliteitsmarge (art. 7 K.B. 15/5/85).

De samen te stellen marge is gelijk aan de som van :

1. tien keer de eerste schijf die lager is dan of gelijk aan één miljoen van het hoogste van de risicokapitalen en vestigingskapitalen van de invaliditeitsrenten.
2. de som der 5 hoogste risicokapitalen en vestigingskapitalen van de invaliditeitsrenten.
3. één per duizend van de som van de risicokapitalen en de vestigingskapitalen van de invaliditeitsrenten.

De samen te stellen marge moet niet groter zijn dan de som van de lopende risico's.

Het risicokapitaal bij overlijden is het verschil tussen het kapitaal bij overlijden (= met inbegrip van de som van de vestigingskapitalen van de renten voor weduwen en wezen) en de samengestelde provisie.

In die berekening wordt geen rekening gehouden met de lopende renten.

Gezien in een pensioenfonds de bestaande provisies niet altijd geïndividualiseerd zijn, zal de Controledienst met betrekking tot de bepaling van de risico-kapitalen een forfaitaire methode van berekening aanvaarden, waarbij de provisies verdeeld worden proportioneel met de minimumprovisie. (cfr. art 20 KB 15 mei 1985).

Voor de berekening van het risicokapitaal moeten de risico's overlijden en invaliditeit per verzekerde niet worden gecumuleerd. Men neemt slechts het hoogste van de twee, ofwel het risicokapitaal ofwel het vestigingskapitaal van de invaliditeitsrente.

Correctie bij herverzekering.

De aldus berekende solvabiliteitsmarge dient gecorrigeerd te worden door vermenigvuldiging met de breuk waarvan de teller de som is van de niet herverzekerde risicokapitalen en vestigingskapitalen en de noemer de som is van de risico- en vestigingskapitalen.

Met betrekking tot de correctie van de solvabiliteitsmarge mag inderdaad rekening worden gehouden met de herverzekerde vestigingskapitalen van de invaliditeitsrenten.

Indien die breuk kleiner is dan 0,5 dan dient de factor 0,5 te worden gebruikt.

4. ADMINISTRATIEVE BEPALINGEN.

4.1. Toelating.

Onder voorbehoud van de overgangsbepalingen (zie verder nr. 5) mag geen enkel pensioenfonds zijn verzorgingsactiviteit uitoefenen zonder door de Koning te zijn toegelaten. Dit betekent dat een onderneming geen pensioenstelsel meer mag beginnen zonder een pensioenfonds te hebben opgericht onder vorm van een v.z.w. of van een onderlinge verzekeringsvereniging en zonder voor dat fonds toelating te hebben verkregen.

4.2. Identificatienummer.

Bij de toelating (of inschrijving zie verder nr. 5.1.) krijgt elk pensioenfonds een nummer dat moet vermeld worden op de documenten (art. 20 en 62 § 1 van de wet van 9 juli 1975). Dat nummer zal door de Controledienst worden medegedeeld samen met het bericht van hun toelating (of inschrijving).

4.3. Erkende commissaris.

Zoals voorgeschreven in art. 38 Wet van 9.7.75 zullen de pensioenfondsen, opgericht in de vorm van een v.z.w. of een onderlinge verzekeringsvereniging, een door de Controledienst erkende commissaris moeten aanstellen. Die aanstelling moet evenwel slechts gebeuren na uitbreiding van de huidige lijst van de erkende commissarissen die voor de verzekeringsondernemingen geldt, maar ten laatste op de eerste algemene vergadering die volgt op die uitbreiding.

De toegelaten of ingeschreven pensioenfondsen zullen worden verwittigd door de Controledienst.

5. OVERGANGSBEPALINGEN

5.1. Inschrijving.

Alle op 1/1/86 in België werkzame pensioenfondsen dienden zich vóór 1.3.1986 bij de Controledienst aan te melden, zelfs indien de ondernemingen twijfelden aan de toepasselijkheid van de reglementering op hun pensioenstelsel.

De Controledienst zal bijvoorrang uitspraak doen over de toepasselijkheid van de reglementering op die dossiers.

De ingeschreven pensioenfondsen worden voorlopig vrijgesteld van de toelating, ze blijven zo ingeschreven tot op het ogenblik dat de Controledienst zich over hun toelating heeft uitgesproken.

Dat deze pensioenfondsen voorlopig vrijgesteld zijn van toelating betekent niet dat ze niet de nodige maatregelen moeten treffen om aan de wettelijke bepalingen te voldoen (onder voorbehoud van eventuele vrijstellingen).

5.2. Vrijstellingen van de financiële verplichtingen.

Die vrijstellingen gelden alleen voor pensioenfondsen die werkzaam waren op 1.1.86. Voor de andere gelden geen bijzondere bepalingen en is de reglementering volledig van toepassing.

5.2.1. Autonome en interne pensioenfondsen (*) (art. 20 § 1).

- Solvabiliteitsmarge (art. 15 Wet 9.7.75)

Gedurende 5 jaar zijn de pensioenfondsen vrijgesteld van het samenstellen van een solvabiliteitsmarge.

- Provisies (art. 16 § 1 Wet 9.7.75)

Voor het deel van hun verplichtingen dat betrekking heeft op de jaren vóór 1.1.86 en waarvoor te weinig provisie werd aangelegd, genieten de fondsen van een totale vrijstelling om het ontbrekende deel van de provisie aan te vullen.

Die berekening geschiedt als volgt :

- (1) Eerst wordt de provisie berekend (zie boven onder 3.1) voor de verleden dienstjaren zoals die er had moeten zijn op 1.1.86. Van het aldus bekomen bedrag trekt men het bedrag af van de reeds geboekte provisie. Het pensioenfonds wordt voor de toekomst en zonder termijn vrijgesteld van de samenstelling van de provisie die overeenstemt met het aldus bekomen verschil.

Op geen enkel ogenblik na 1/1/86 mag het bedrag waarop de vrijstelling slaat echter meer bedragen dan de actuele waarde van dat deel van de prestaties verworven (in de technische betekenis van het woord) op 1/1/86 dat niet gedekt is door provisie. Die actuele waarde wordt berekend met de technische grondslagen die het pensioenfonds gebruikt in overeenstemming met de reglementering.

- (2) Later op elk ogenblik "t" zullen de provisie steeds gelijk moeten zijn aan de provisie berekend voor het geheel van de verbintenissen op dat moment "t" verminderd met het bedrag van de vrijstelling berekend onder (1).

Het bedrag voor de vrijstelling kan dus in geen geval groter worden en zal uitsterven samen met de betreffende verbintenissen (door betaling van de prestaties, overlijden van de rechthebbenden, enz.) behoudens snellere aflossing.

- Dekkingswaarden (art. 16 § 2 Wet 9.7.75).

- Autonome pensioenfondsen : voor het deel van hun verplichtingen voor de periode vóór 1.1.86 en waarvoor ze een provisie hebben aangelegd, worden de waarden die het pensioenfonds bezit op 1.1.86 als dekkingswaarden aanvaard mits akkoord van de Controledienst die hiervoor tevens een termijn bepaalt (art. 20 § 1-2).
- Interne pensioenfondsen met provisie : Ze genieten van dezelfde vrijstelling als de autonome pensioenfondsen. Ze kunnen daarenboven een schuldvordering op de moederonderneming als dekkingswaarde aanwenden voor de reeds aangelegde provisie met betrekking tot die verplichtingen die slaan op de dienstjaren voor 1.1.86. Indien de bestaande provisie groter is dan de provisie die het pensioenfonds moet aanleggen mag evenwel een schuldvordering in de rekening van het pensioenfonds worden opgenomen voor het geheel van de bestaande provisie binnen de onderneming op 1.1.86. Het positief verschil kan dan dienen voor de dekking van toekomstige **verplichtingen (provisies)**.

(*) behalve de interne pensioenfondsen die vallen onder art. 20 § 2 (zie verder nr. 5.2.2.)

Voor deze overgangsmaatregel wordt geen maximumtermijn bepaald. De hier bedoelde schuldvordering zal verdwijnen naargelang de overeenstemmende provisie en verbintenissen uitdoven. Zij mag verhoogd worden met de jaarlijkse interesten, maar de vordering of verhoging van de vordering die met de interesten overeenstemt mag niet dienen tot dekking van de provisie.

5.2.2. Interne pensioenfondsen zonder provisie en zonder bijdragen (art. 20 § 2)

De interne pensioenfondsen, die werken zonder bijdragen van hun deelnemers en die geen provisie hebben aangelegd, worden volledig vrijgesteld van de toepassing van art. 15 en 16 (Wet 9.7.75) ten aanzien van het deel van hun verbintenissen dat betrekking heeft op de deelnemers die in dienst zijn op 1.1.86.

Die vrijstelling geldt echter niet voor hun verplichtingen in verband met de verhoging van de prestaties als gevolg van een wijziging van het pensioenreglement na 1.1.86.

(Opmerking : indien b.v. enkel de prestaties bij leven op de pensioenleeftijd gewijzigd worden dan dient er nog geen solvabiliteitsmarge samengesteld te worden omdat die alleen op het risico overlijden en invaliditeit slaat).

Deze interne pensioenfondsen dienen dus enkel voor de toekomstige werknemers aan de verplichtingen van art. 15 en 16 Wet 9.7.75 te voldoen. Het feit dat een pensioenfonds "te weinig provisie" heeft aangelegd kan in geen geval gelijkgesteld worden met "geen provisie". Die pensioenfondsen vallen onder de regeling van art. 20 § 1.

5.2.3. Art. 20 § 3 : het jaarlijks verslag.

De pensioenfondsen die vrijgesteld zijn van de toepassing van art. 16 Wet 9.7.75 dienen alleszins jaarlijks een verslag over het geheel van hun verplichtingen aan de Controledienst te zenden.

De betalingsverrichtingen in verband met de verplichtingen waarop de vrijstelling slaat moeten in de boekhouding van de V.Z.W. of van de onderlinge verzekeringsvereniging op een afzonderlijke rekening opgenomen worden.

5.3. Art. 20 § 5 (pensioenstelsels sectoriële CAO).

De pensioenregelingen ingericht door een sectoriële CAO gesloten vóór 29/7/75 of door een latere overeenkomst die een CAO van vóór die datum zonder essentiële wijziging verlengt, worden van de toepassing van de reglementering vrijgesteld tot 1.1.1993. De betrokken ondernemingen moeten evenwel een V.Z.W. of een onderlinge verzekeringsvereniging oprichten.

Na het verstrijken van deze termijn van 7 jaar of eerder, nl. wanneer ze vrijwillig verzaken aan die vrijstelling, worden de vrijstellingen waarin art. 20 § 1 en § 2 voorziet voor hen van kracht.

De vrijstelling bepaald in art. 20 § 5 geldt niet alleen voor de reeds in dienst zijnde maar ook voor de toekomstige werknemers op wie de CAO van toepassing is.

De pensioenfondsen, opgericht door een sectoriële CAO gesloten na 29.7.75 kunnen niet genieten van die vrijstellingen.
Hierbij dient tevens opgemerkt te worden dat de vrijstelling slechts slaat op de bepalingen van de CAO en niet op verplichtingen die de inhoud van de CAO te boven gaan.

5.4. Schema

Bij deze mededeling wordt een schema gevoegd waar op overzichtelijke wijze het geheel van overgangsmaatregelen en tijdslimieten wordt gegeven.

De Voorzitter,

J. DE CLERCK.

P
E
N
S
I
O
E
N
F
O
N
D
S
E
N

OP 01.01.1986
BESTAANDE

OPRICHTING
V.Z.W. OF
O.V.V. VÓÓR
07.06.1986

(1)

AUTONOME
EN INTERNE

MELDINGS-
PLICHT VÓÓR
01.03.1986

(2)

SEKTORIELE C.A.O.
VAN VÓÓR 29.7.1975

(A)

INTERNE

(a)

ZONDER BIJDRAGEN
EN ZONDER PROVISIES

PROVISIES
ENKEL VOOR
TOEKOMSTIGE
DEELNEMERS

DEKKINGSWA
PROVISIES
TOEKOMSTIG

(b)

OVERIGE DAN a

VRIJSTELLING
NIET AANGELEG-
DE PROVISIES
VORIGE DIENST-
JAREN

SCHULDVORDE
VOOR AANGEL
VORIGE DIEN

MITS AKKOOR
ACTIVA VAN
ALS DEKKING
(TERMIJN TE

(B)

AUTONOME

VRIJSTELLING NIET AAN-
GELEGDE PROVISIES VORI-
GE DIENSTJAREN

VRIJSTELLING VA
TOT 01.01.1993

NA 01.01.1986
OPGERICHT

VOLLE